

Line 4 of the Great Compassion Mantra – Bodhisattvaya

Good morning everyone, this is Dharma Espresso.

Page | 1

Today, we will talk about the line 4 of the Great Compassion Mantra ‘Bodhisattvaya (Pu ti sa two pe ye).’

Bodhisattvaya means ‘Bodhisattva – returning to and becoming Bodhisattvas.’

What does Bodhisattva mean? Bodhi means enlightenment. Sattvaya means sentient beings. Bodhisattva means someone who helps sentient beings to become enlightened, or a sentient being who has become enlightened.

‘Bodhisattvaya (Pu ti sa two pe ye),’ when reading this line aloud, we return to and become the Bodhisattva. We switch from being ordinary people to being Bodhisattvas.

Therefore, in our sub-consciousness, each time we recite this mantra, we transform ourselves from ordinary beings to Bodhisattvas. However, the change is only in our subconscious mind, we don’t do enough to transform ourselves from being ordinary people to Bodhisattvas in our daily life. Often, we don’t improve but continue to devolve from being ordinary to becoming more common, not Bodhisattvas. We should remember that when we recite this phrase, we are transforming and becoming a Bodhisattva and open the Bodhisattva's consciousness.

Thus, Bodhisattva means an awakened being, someone who has been enlightened. What is enlightenment? Enlightenment is being in the state of wakefulness, unfolding our ever-present awareness, which stems from our Buddha nature - opening the vision "as such" which is the innate awareness of our true mind. This insight is very important. Each of us possesses this awareness, but at present, as if something obscures our eyes, we cannot see from our Buddha nature. We can only perceive according to the concepts derived from society, or from our upbringing. Our perceptions come from notions we learned at schools, and we see life through the colored lenses that are our friends, society, the press, the internet, etc. We cannot see from the purity of the true mind. Instead, we put on a pair of dark glasses, the thickness of which varies from person to person, but we all wear one.

Bodhisattvaya

When we read aloud ‘Bodhisattvaya,’ we are removing these colored lenses to see things from the true mind. We should do this daily to switch from being ordinary people to being Bodhisattvas. How do we move from being regular people to being Bodhisattvas? We become Bodhisattvas. What is a Bodhisattva? A Bodhisattva is an awakened being. Awakened how? How do we attain the awakened state?

Page | 2

Keeping the focus on the altruistic life mission is the awakening characteristic of the Bodhisattva. Keeping the focus on the altruistic path, on the altruistic life mission, is the greatness of the Bodhisattva.

When you talk to, live with, or interact with a Bodhisattva, you will see how obvious this is. He devotes wholly to the altruistic life mission and never thinks about his agenda. He keeps unfolding many life aspects from the smallest arena to the domain of love and wisdom. Everything he does is for the benefit of all sentient beings and the web of affinity.

You might often notice that the Bodhisattva only focuses on one practice or a method of cultivation until he masters it; his mind never gets distracted. The Bodhisattva always stays with the life mission in front of him with an unwavering determination to get there. That is the greatness of the Bodhisattva.

The elders might see this point clearer. As we age, we become more distracted and only want to enjoy life and material things. We forget about past altruistic deeds, and are unable to direct ourselves towards a life mission.

So, the older you are, those fifty and above, the more you should awaken and put a life mission in front of you. What kind of mission? Build the Compassionate Service Society or build and care for your group. By having a life mission in front of us, we can become Bodhisattvas.

If we only hang around, enjoying ourselves, and just help out when someone calls and asks us to help, we will forever be ordinary people. What is the difference between a regular person and a Bodhisattva? A Bodhisattva always has a life mission and never gets distracted from it. Because he never neglects his purpose, his mind is abstract. It means he directs all mental energy toward the mission rather than towards eating, drinking, sleeping, resting, playing, and indulging.

Life mission is vital. When the mind turns toward a life mission, the Bodhisattva’s relationship with others will generate four clear characteristics:

-The first characteristic is the emanation of the Bodhisattva's compassion to all sentient beings. Without compassion or unconditional love, we will only love selfishly, hate, envy, malign, or flatter others, forever entangled in the reeling web of relationship.

Page | 3

-The second characteristic is the great ability to forgive. We recognize our mistakes and the mistakes made by others and overcome them.

-The third feature is the ability to empathize with and understand the sufferings of other people. However, it is not enough to just suffer, be looking at death and cry all day. If we witness injustice then get stuck in it, without a way out, we cannot empathize with and understand the person who has caused these sufferings. If we get stuck like that, we cannot see the mission in front of us.

-Lastly, it is the ability always to stay open and optimistic, open and gentle as the breeze, or the clear sky. These are fundamental characteristics to show that a Bodhisattva is a person who always has an altruistic life mission.

To summarize, the lesson is when we recite 'Bodhisattvaya,' we activate our altruistic life mission. Take on a project in the Compassionate Service Society or a local church or temple and execute it thoroughly and keep on widening its scope. When we retract and do not direct our mind toward a mission, we will sink deeper into the mundane life, an insufficient life. Then one by one, each life experience makes us more narrow-minded, petty, and intolerant.

The direct effect of reciting the mantra is to make our subconscious brighter. I advise you to recite the Great Compassion mantra, even if it is only one line. It is much better than not reciting at all.

Thank you, everyone, for savoring this morning dharma espresso.

Have a lovely and invigorating day.

Dharma Master Heng Chang

(Translated and transcribed by Compassionate Service Society)

Bodhisattvaya

Good morning các bác, các anh chị, đây là Dharma Espresso.

Page | 4

Hôm nay mình nói tới câu: '*Bồ đề tát đỏa bà da*' Tức là '*Bodhisattvaya*' (Pu ti sa two pe ye) Câu này có nghĩa là 'Bồ tát; Quy mạng Bồ tát; Trở thành Bồ tát' Bồ tát có nghĩa là gì? - Bồ đề (bodhi) có nghĩa là giác ngộ. *Sattvaya* (tát đỏa bà da) có nghĩa là hữu tình. Nói tóm lại có nghĩa là 'cái vị mà làm giác ngộ chúng sinh hữu tình' hoặc là 'một chúng sinh hữu tình mà giác ngộ'.

'*Bồ đề tát đỏa bà da*': câu đó, khi đọc lên tức là mình quy mạng Đức Bồ tát, là mình trở thành Bồ tát. Mình bước từ vị trí phàm phu mà trở thành Bồ tát ngay lập tức khi mình đọc câu chú này.

Cho nên, trong tiềm thức của mình, mỗi ngày mình đọc câu này là mỗi ngày mình chuyển hóa từ phàm phu ra bồ tát. Trong tiềm thức mình chuyển hóa, nhưng trong cuộc sống bình thường thì mình lại không chịu chuyển hóa, mình làm những cái ngược lại với những quan niệm từ phàm phu chuyển thành bồ tát. Mình cứ chuyển từ phàm phu trở thành phàm phu hơn nữa và mình không trở thành bồ tát. Cho nên bây giờ mình phải nhớ rằng khi đọc câu đó là mình đang chuyển hóa, bước tới để trở thành Bồ tát và mình lập tức khai mở ngay cái tâm bồ tát.

Như thế thì Bồ tát có nghĩa là giác hữu tình, giác ngộ. Giác ngộ là như thế nào? - Giác ngộ là tỉnh thức, khai mở ra cái nhìn sẵn có của mình, cái nhìn từ phật tánh. Khai mở cái nhìn như thị là cái nhìn sẵn có trong phật tánh. Cái nhìn đó rất quan trọng. Mỗi người mình đều có cái nhìn đó nhưng bây giờ, giống như là con mắt mình bị che mờ lại, mình không thấy được từ phật tánh mà mình chỉ thấy quan niệm từ xã hội tạo ra, mình thấy từ quan niệm mà hồi nhỏ cha mẹ mình dạy, mình thấy những quan niệm từ hồi mình học trong trường học, mình thấy từ những lăng kính màu mè của bạn bè, của xã hội, của báo chí, của internet... Mình không thấy từ trong bản tánh thanh tịnh của phật tánh. Không. Mình đeo một cặp mắt kiếng màu rất là đậm mà độ dày của cặp mắt kiếng đó khác nhau tùy theo mỗi người mà thôi, nhưng ai cũng đeo cặp kiếng màu đó cả.

Một khi mình đọc '*Bồ đề tát đỏa bà da*' là mình gỡ cặp kính màu đó ra để mình thấy ngay từ trong chân tâm ra. Mình phải bước từ phàm phu ra bồ tát, hàng ngày mình phải làm như vậy. Nhưng thế nào là bước ra khỏi phàm phu mà lên bồ tát? - tức là mình phải trở thành bồ tát. Thế nào là một vị bồ tát? - là một vị thức tỉnh. Nhưng mà thức tỉnh như thế nào? Làm sao mà được thức tỉnh?

- Đặc tính thức tỉnh của một vị bồ tát là ngài luôn luôn giữ sự chuyên chú vào sứ mạng vị tha của ngài. Các bác nhớ câu này nha. Tiếng Anh có nghĩa là keep focus on the life mission. Hay là keep focus on the life altruistic mission. Giữ sự chuyên chú của mình vào con đường vị tha, vào sứ mạng vị tha. Đó là cái kinh khủng nhất của một vị bồ tát.

Khi các bác nói chuyện với một bồ tát, sống với bồ tát, chơi với bồ tát thì các bác thấy chuyện đó rất rõ ràng. Lúc nào ngài cũng chuyên chú vào sứ mạng vị tha cả, không bao giờ ngài chuyên chú vào sứ mạng của chính mình. Ngài khai mở từ cuộc sống nhỏ nhất, cho tới cuộc sống tình thương, cho tới cuộc sống trí huệ... Tất cả đều vì cho chúng sanh, đều vì mạng lưới nhân duyên của ngài.

Page | 5

Nhiều khi các bác thấy bồ tát chỉ chuyên chú vào một practice, một phương thức tu hành và tu cho tới nơi luôn, không buông ra. Tâm ngài không xao lãng. Lúc nào bồ tát cũng ở nơi sứ mạng trước mặt của ngài. Lúc nào ngài cũng chuyên tâm chuyên chú để đi tới đó cả. Đó là một sự vĩ đại của một vị bồ tát.

Các bác càng lớn tuổi thì càng thấy chuyện đó rất rõ ràng, là càng ngày mình càng xao lãng, càng thấy mình dễ dàng sống sung sướng, enjoy cái này, enjoy cái nọ rồi từ từ mình quên đi tất cả những chuyện hồi xưa. Mình càng ngày càng quên đi cái đặc tánh hướng về sứ mạng. Cho nên các bác càng lớn tuổi, nhất là các bác từ năm chục tuổi trở lên thì nên thức tỉnh lại, lấy sứ mạng đặt trước mặt của mình. Sứ mạng gì? - Xây dựng hội Từ Bi Phụng Sự đi, xây dựng cái nhóm của mình đi. Mình có một sứ mạng trước mặt thì mình mới bắt đầu trở thành bồ tát được.

Chứ nếu mình sống mà cứ có ai điện thoại tới kêu thì tôi làm, không điện thoại thì mình cứ đi chơi, cứ hưởng thụ thì các bác thấy là mình sẽ là phàm phu mãi. Cái khác của phàm phu và bồ tát là gì? Bồ tát thì lúc nào của có sứ mạng trước mặt cả và không xao lãng sứ mạng đó. Bởi vậy cho nên, vì không xao lãng sứ mạng đó, tâm của ngài rất là trừu tượng. Trừu tượng tức là hướng vào sứ mạng đó chứ không phải là hướng vào ăn, uống, ngủ, nghỉ, chơi bời, sung sướng. Không. Sứ mạng đó rất là quan trọng. Khi mà tâm hướng về sứ mạng đó thì trong quan hệ của ngài với tất cả mọi người sản sinh ra 4 đặc tính rất là rõ ràng:

- Đặc tính thứ nhất là tình thương của Ngài lan tỏa tới tất cả mọi người. Bởi vì nếu không có tình thương thì mình sẽ rơi vào tình trạng là yêu người này, ghét người khác, đố kỵ người này, đố kỵ người kia, đập xuống người này, nâng lên người kia, không ngừng đi vào vòng lưới quay cuồng của quan hệ.

- Đặc tính thứ nhì là khả năng tha thứ vô cùng lớn. Những chuyện sai lầm của người này, những chuyện sai lầm của người kia cho đến những chuyện sai lầm của chính mình, mình biết và mình cũng có thể vượt qua được.

- Đặc tính thứ ba là khả năng cảm thông với những đau khổ của mọi người xung quanh. Còn không, mình đau khổ, mình nhìn những chuyện chết và mình ngồi khóc hoài là không được. Hoặc là mình thấy chuyện gì trái tai gai mắt rồi mình bị kẹt ở trong đó hoài, mình không thể ra khỏi, thì tự nhiên mình không thể cảm thông được với người đã tạo ra những đau khổ đó. Mà khi mình đã kẹt trong chuyện đó rồi thì mình không thể nào thấy được sứ mạng trước mặt của mình.

- Cuối cùng là đặc tính lúc nào tâm cũng thông thoáng, lạc quan cả. Thông thoáng, nhẹ nhàng như gió thoảng, như bầu trời trong sáng.
Đó là những đặc tính cực kỳ quan trọng để chứng minh rằng bồ tát là người lúc nào cũng có sứ mạng vị tha cả.

Page | 6

Nói tóm lại, bài học của chúng ta khi chúng ta đọc câu: 'Bồ đề tát đỏa bà da', chúng ta hãy thức tỉnh sứ mạng vị tha của mình đi. Hãy nhận một công việc nào trong hội Từ Bi Phụng Sự hoặc là nhận công việc nào trong chùa, nhà thờ, mình nhận và hãy làm công việc đó cho tới nơi, mình làm cho công việc đó càng rộng, càng mở ra.

Khi mình retract, mình không còn giữ tâm của mình hướng vào chuyện đó nữa thì tự nhiên càng ngày mình càng đi vào trong cuộc sống phàm phu vô cùng, trong cuộc sống rất là nhỏ hẹp. Từng chuyện, từng chuyện làm cho tâm mình nhỏ bé, nhỏ nhen, nhỏ hẹp hơn.
Đọc câu chú sẽ làm cho tiềm thức của mình càng ngày càng sáng ra. Đó là tác dụng.
Thầy khuyên các bác hãy đọc Chú Đại Bi, chỉ một câu đó thôi cũng được thừa các bác. Còn hơn là mình không đọc gì hết.

Cám ơn các bác đã thưởng thức bài cà phê pháp sáng nay. Chúc các bác một ngày vui và tỉnh.

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Nhóm Đánh Máy và Phiên Dịch Hội Từ Bi Phụng Sự thực hiện.